

Vypraveno

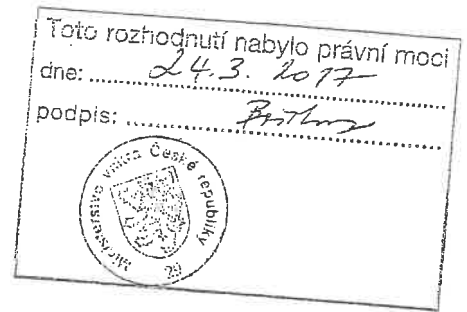
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

dne 24. 3. 2017

PŘÍLOHA

Milan Chovanec
ministr vnitra

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.
prac. č.: 1038r

Č. j. MV-162456-3/SO-2016

Praha 23. března 2017
Počet listů: 5

Účastnice řízení:

Nezletilá

st. přísl. Ukrajina
bytem:

Zmocněný zástupce:

130 00 Praha 3

ROZHODNUTÍ

Ministr vnitra jako věcně příslušný správní orgán dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), po projednání v rozkladové komisi ministra vnitra, **rozhodl o rozkladu**, který podala prostřednictvím zmocněného zástupce nezletilá [...], nar. [...], státní příslušnost Ukrajina, bytem [...], (dále jen „účastnice řízení“), v zastoupení zákonných zástupců: otce [...], nar. [...], a matky [...], nar. [...], rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 5. 10. 2016, č. j. VS-9698/835.3/2-2014, kterým správní orgán I. stupně dle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), rozhodl o nevyhovění žádosti účastnice řízení o udělení státního občanství České republiky,

takto:

podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 5. 10. 2016, č. j. VS-9698/835.3/2-2014,

zamítá.

ODŮVODNĚNÍ

Účastnice řízení dne 27. 10. 2014 podala prostřednictvím zmocněného zástupce u Úřadu městské části Praha 17, v zastoupení zákonných zástupců, otce , a matky , nar. žádost o udělení státního občanství České republiky dle § 17 zákona o státním občanství České republiky (dále jen „žádost“). Správnímu orgánu I. stupně byla žádost doručena dne 30. 10. 2014.

Účastnice řízení má státní příslušnost Ukrajiny a na území České republiky má povolen trvalý pobyt od 23. 7. 2014. Zákonní zástupci účastnice řízení mají státní příslušnost Ukrajiny a o státní občanství České republiky nežadají.

Správní orgán I. stupně vyhodnotil podklady přiložené k žádosti jako nedostatečné a usnesením ze dne 22. 12. 2015 přerušil správní řízení o žádosti a současně vyzval účastnici řízení o předložení listin, které v usnesení výslovně označil. Požadované doklady, správní orgán I. stupně obdržel dne 19. 2. 2016.

Správní orgán I. stupně rozhodl dne 5. 10. 2016 pod č. j. VS-9698/835.3/2-2014 dle § 11 zákona o státním občanství České republiky o žádosti, které nevyhověl, neboť **účastnice řízení neprokázala**, že je integrována do společnosti v České republice dle § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, zejména pokud jde o integraci z hlediska rodinného, ve vazbě na rodiče, kteří mají státní příslušnost Ukrajiny a o udělení státního občanství České republiky nežadají. Správní orgán I. stupně zohlednil zásadu jednotného státního občanství v rodině, tj. zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí, a konstatoval, že účastnice řízení vzhledem ke svému věku je zcela závislá na rodičích, a odkázal na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu. Správní orgán I. stupně při hodnocení integrace do společnosti v České republice dále konstatoval, že pracovní integrace vzhledem k věku účastnice řízení není posuzována a její sociální integrace se dobře rozvíjí, neboť se účastnice řízení dobře zapojuje do reprezentace školy a navštěvuje řadu zájmových kroužků.

Rozhodnutí ze dne 5. 10. 2016, č. j. VS-9698/835.3/2-2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“), bylo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb doručeno zákonným zástupcům, otci dne 11. 10. 2016, a matce dne 12. 10. 2016.

Dne 25. 10. 2016 správní orgán I. stupně obdržel prostřednictvím veřejné datové sítě rozklad, podaný zmocněným zástupcem, jež směřuje vůči napadenému rozhodnutí. Z rozkladu vyplývá, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29, není na místě aplikovat na daný případ, neboť rodiče na území České republiky žijí od roku 2008. Otec účastnice řízení pracoval na Velvyslanectví Ukrajiny v Praze, a matka s dětmi jej následovala. Otec se po skončení mise vrátil zpět na Ukrajinu, matka s dětmi zůstala na území České republiky a byl jim povolen trvalý pobyt. Otec teprve po skončení služby ve státním aparátu Ukrajiny se vrátil do České republiky a byl mu povolen dlouhodobý pobyt. Rodiče a sestra účastnice řízení nežadají o udělení státního občanství České republiky, protože jim v tom brání splnění podmínky 5 let povoleného trvalého pobytu na území České republiky. V rozkladu uvádí, že jakmile bude tato podmínka splněna, matka a sestra požádají o udělení státního občanství České republiky; v případě otce odvisí podání žádosti od povolení trvalého pobytu na území České republiky. V rozkladu je dále uvedeno, že rodina do zahraničí cestuje minimálně, tj. 1 až 2 krát ročně, a na velmi krátkou dobu. Rodina návrat na území domovského státu nepředpokládá. Účastnice řízení

na území České republiky úspěšně studuje na víceletém gymnáziu, v kolektivu českých dětí. Do budoucna předpokládá, že bude přínosem pro Českou republiku.

K námitkám vzneseným prostřednictvím zmocněného zástupce v rámci podaného rozkladu ministr vnitra sděluje následující.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska posouzení integrace účastnice řízení do společnosti v České republice dle § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky a splnění podmínek zakotvených v § 14 zákona o státním občanství České republiky.

Ministr vnitra konstatuje, že nemůže odhlédnout, stejně jako správní orgán I. stupně, od objektivně dané překážky pro udělení státního občanství České republiky, která bezprostředně souvisí s nízkým věkem účastnice řízení, která je plně citově a zejména existenčně závislá na rodičích, kteří mají státní příslušnost Ukrajiny a o státní občanství České republiky nežádají, neboť nespĺňují podmínku zakotvenou v § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky (alespoň 5 let povoleného trvalého pobytu na území České republiky). Vzhledem k nízkému věku účastnice řízení lze totiž uvedenou závislost nejen předpokládat, ale ze spisu nelze dovodit žádné skutečnosti, které by měly vést k jinému závěru, než že je v jejich plné péči.

Ministr vnitra pro daný případ ve shodě se názorem správního orgánu I. stupně plně reflektuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29, ve kterém Nejvyšší správní soud, mimo jiné, konstatuje, že neudělení státního občanství České republiky je sice pro účastnici řízení nepříznivé a nechtěné, ale nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí a zneužití správního uvážení správním orgánem I. stupně. Ministr vnitra se domnívá, že v intencích právního názoru Nejvyššího správního soudu napadeným rozhodnutím nedošlo k porušení zásady přiměřenosti a legitimního očekávání, ani k případné diskriminaci či libovůli správního orgánu, a zásady předvídatelnosti.

V intencích dotčeného judikátu ministr vnitra ze spisu nezjistil nic, co by dokládalo, že by zákonní zástupci účastnice řízení mohli legitimně očekávat (§ 2 odst. 4 správního řádu), že žádosti bude v plném rozsahu vyhověno, když žádost podávali s vědomím, že se jedná o velmi nízký věk účastnice řízení, která je zcela závislá na jejich existenční a citové péči, a oni sami o udělení státního občanství České republiky nežádají. Správní orgán I. stupně v dané věci zjistil skutkový stav věci, který nebyl nijak zpochybněn, a dospěl k závěru, že je nezbytné vycházet a uplatnit pro daný případ soudní judikaturou respektovanou zásadu zachování jednotného státního občanství v rodině, tj. zachování jednotného státního občanství rodičů a dětí. Proto pokládá napadené rozhodnutí za zákonné a přezkoumatelné, vydané v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu.

Ministr vnitra je toho názoru, že účastnici řízení není možné udělit státní občanství České republiky za předpokladu, že rodiče budou i nadále mít státní příslušnost Ukrajiny s neprokázanou znalostí českého jazyka a neprokázanou integrací do společnosti v České republice, jak předpokládá § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, neboť o udělení státního občanství České republiky nežádají, přestože v rozkladu uvádějí, že český jazyk ovládají a mají zde také pracovní uplatnění. Nelze také odhlédnout od skutečnosti, že nespĺňují podmínku alespoň 5 let povoleného trvalého pobytu na území České republiky a otec má pouze dlouhodobý pobyt. V kontextu shora uvedeném, ministr vnitra také uvádí, že správní orgán I. stupně rozhoduje v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech

stejně. V této souvislosti lze proto vyloučit případně možnou úvahu o nesprávném užití správního uvážení, respektive diskriminaci a libovůli správního orgánu v průběhu řízení o žádosti.

Ministr vnitra konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu se zákonem o státním občanství České republiky, když vyhodnotil rodinnou integraci účastnice řízení za nedostatečnou, a konstatoval, že pracovní integraci vzhledem k jejímu věku nelze vůbec hodnotit a sociální integrace není završena, přestože se u ní dobře rozvíjí.

Ministr vnitra konstatuje, že zákon o státním občanství České republiky v § 35 pamatuje na osoby, které na území České republiky žijí, a je zde předpoklad, že budou v České republice pobývat i nadále, aby po dosažení zletilosti mohly učinit prohlášení a nabýt tak státní občanství České republiky zjednodušenou formou.

Ministr vnitra je stejného názoru jako správní orgán I. stupně, že institut trvalého pobytu garantuje účastnici řízení všechna nezbytná práva pro její další pobyt a dospívání na území České republiky, jako například zdravotní pojištění, přístup ke vzdělání a další.

Ministr vnitra uvádí, že každý případ je posuzován individuálně. Správní orgán I. stupně dbal na to, aby napadené rozhodnutí odpovídalo okolnostem daného případu, a aby při rozhodování o této žádosti nevznikl nedůvodný rozdíl ve srovnání se skutkově shodnými nebo podobnými případy. Důvodem nevyhovění žádosti je však respektování zásady jednotného státního občanství v rodině, jak již bylo shora uvedeno.

Dle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu „*Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, lze v řízení o rozkladu rozklad zamítnout.*“

Vzhledem k tomu, že v daném případě v udělení státního občanství České republiky účastnici řízení brání zásada jednotného státního občanství v rodině, lze aprobovat právní názor správního orgánu I. stupně vyjádřený v napadeném rozhodnutí a přistoupit dle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu k zamítnutí rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Milan Chovanec

Rozdělovník:

1. JUDr. : *(odeslat do datové schránky)*
2. Ministerstvo vnitra, odbor správní
3. Ministerstvo vnitra, odbor všeobecné správy

Historie zásilky

Operace	Datum operace	Operaci provedl
Odeslání zásilky - JU 10, 13000 Žižkov	24.3.2017 14:38:10	Bošotová Eva, organizační pracovník
Zásilka byla předána na Centrální podatelna MV, Kolářová Jitka Bc., vrchní referent	24.3.2017 14:38:10	Bošotová Eva, organizační pracovník
Zásilka byla vypravena s doručenkou.	24.3.2017 16:16:46	zud isds zud, Zpracování událostí GINIS
Na datové zprávě byl nastaven nový stav - DZ - přečtena (na portále či ESS) v čase: 24.3.2017	24.3.2017 22:55:35	zud isds zud, Zpracování událostí GINIS
Zásilka byla doručena adresátovi s datem doručení - 24.3.2017 .	24.3.2017 22:55:35	zud isds zud, Zpracování událostí GINIS